

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ
ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)*

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ 1

คำประกาศความมุ่งประสงค์

ความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้คือเพื่อส่งเสริมความร่วมมือที่จะป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อ 2

การใช้ถ้อยคำ

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

(ก) “กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร” หมายถึงกลุ่มที่มีการจัดโครงสร้างประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่ตั้งอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งและที่มีการประสานการดำเนินงานระหว่างกันโดยมีเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมร้ายแรงตั้งแต่หนึ่งฐานความผิดขึ้นไป ตามที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(ข) “อาชญากรรมร้ายแรง” หมายถึงการกระทำที่เป็นความผิดซึ่งสามารถลงโทษโดยการทำให้สูญเสียเสรีภาพขั้นสูงสุดเป็นเวลาอย่างน้อย 4 ปี หรือโดยโทษที่รุนแรงกว่า

(ค) “กลุ่มที่มีการจัดโครงสร้าง” หมายถึงกลุ่มที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นด้วยความบังเอิญเพื่อกระทำ ความผิดโดยทันที และไม่จำเป็นต้องกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างเป็นทางการ ไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องของสมาชิกภาพ หรือมีโครงสร้างที่พัฒนาแล้ว

(ง) “ทรัพย์สิน” หมายถึงสินทรัพย์ทุกชนิด ไม่ว่ามีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่าง เคลื่อนย้ายได้หรือ เคลื่อนย้ายไม่ได้ จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ และเอกสารหรือตราสารทางกฎหมายที่เป็นหลักฐานกรรมสิทธิ์หรือผลประโยชน์ในสินทรัพย์เช่นว่า

(จ) “ทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม” หมายถึงทรัพย์สินใดที่เกิดจากหรือได้รับมาไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากการกระทำความผิด

* เอกสารประกอบการเสวนาเรื่อง “ความเข้าใจต่อกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์และการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ” วันที่ 13-14 มีนาคม 2547 โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพฯ

(จ) “การอายัด” หรือ “การยึด” หมายถึงการห้ามโอน เปลี่ยนสภาพ จำหน่ายจ่ายโอน หรือ เคลื่อนย้ายทรัพย์สิน เป็นการชั่วคราว หรือหมายถึงการเก็บรักษาหรือควบคุมทรัพย์สินเป็นการชั่วคราวตาม คำสั่งที่ออกโดยศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น

(ข) “การริบ” ซึ่งรวมการเสียสิทธิด้วยในบางกรณีที่ใช้บังคับได้ หมายถึงการทำให้สูญเสีย ทรัพย์สินอย่างถาวร โดยคำสั่งของศาลหรือโดยพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น

(ค) “ความผิดมูลฐาน” หมายถึงความผิดใด ซึ่งเป็นเหตุก่อให้เกิดรายได้ที่อาจกลายเป็นสาระ ของความผิดตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 ของอนุสัญญา

(ด) “การจัดส่งภายใต้การควบคุม” หมายถึงวิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัย ผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่ อาณาเขตของรัฐหนึ่งขึ้นไป โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อการระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการ กระทำความผิดนั้น

(ง) “องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาค” หมายถึงองค์การที่ก่อตั้งโดยรัฐอธิปไตย ของภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งรัฐสมาชิกได้มอบโอนอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ไว้ และ องค์การนี้ได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามกระบวนการภายในของประเทศสมาชิกให้ลงนาม สัตยาบัน ยอมรับ รับรองหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ การอ้างอิงถึง “รัฐภาคี” ตามอนุสัญญานี้ ให้หมายถึงองค์การ ดังกล่าวภายในขอบเขตของอำนาจหน้าที่ขององค์การนั้นด้วย

ข้อ 3

ขอบเขตของการใช้บังคับ

1. เว้นแต่ที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้ ให้อนุสัญญานี้ใช้บังคับในการป้องกัน การสืบสวน สอบสวน และการฟ้องร้องดำเนินคดี ใน

(1) ความผิดที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญานี้ และ

(2) ความผิดร้ายแรงตามที่ระบุในข้อ 2 ของอนุสัญญานี้

เมื่อความผิดนั้นมีลักษณะข้ามชาติและเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 ของข้อนี้ ความผิดมีลักษณะข้ามชาติ หาก

(1) ความผิดกระทำในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ

(2) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่ง แต่มีส่วนที่สำคัญของการเตรียมการ การวางแผน การสั่งการ หรือการควบคุมเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง

- (3) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เป็นความผิดอาญาในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ หรือ
- (4) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่งแต่มีผลกระทบอย่างสำคัญในอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ 4

การคุ้มครองอธิปไตย

1. ให้รัฐภาคีปฏิบัติตามพันธกรณีของตนตามอนุสัญญานี้ในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการเรื่องความเสมอภาคทางด้านอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของรัฐ และหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐอื่น
2. ไม่มีความใดในอนุสัญญานี้ให้สิทธิแก่รัฐภาคีที่จะดำเนินการในอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งในการใช้เขตอำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งสงวนไว้โดยเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นนั้นตามกฎหมายภายในของรัฐดังกล่าว

ข้อ 5

การกำหนดให้การมีส่วนร่วมในกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้ง ในลักษณะองค์กรเป็นความผิดอาญา

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น เท่าที่จำเป็นมาใช้เพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา
 - (ก) กรณีย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอาญาซึ่งแตกต่างจากความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับการพยายามกระทำหรือกระทำการจนสำเร็จในการกระทำที่เป็นความผิดอาญา
 - (1) การตกลงกับบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปเพื่อก่ออาชญากรรมร้ายแรง เพื่อความมุ่งประสงค์ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอย่างอื่น และหากกฎหมายภายในกำหนดไว้ การตกลงดังกล่าวต้องประกอบกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำตามที่ได้ตกลงกัน โดยหนึ่งในบุคคลที่มีส่วนร่วมให้การตกลงนั้นเป็นผลสืบหน้าไป หรือประกอบกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(2) โดยรู้ถึงเป้าหมายและการกระทำทั่วไปที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร หรือโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่จะก่ออาชญากรรมดังกล่าว การดำเนินการของบุคคลผู้มีส่วนร่วมกระทำการใน

1. การกระทำที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
2. การกระทำอื่น ๆ ของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรโดยรู้ว่าการเข้ามีส่วนร่วมของบุคคลนั้นจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการกระทำความผิดอาญาที่กล่าวถึงข้างต้น

(3) การจัดการ การสั่งการ การสนับสนุน การยุยง การอำนวยความสะดวกหรือการให้คำปรึกษาในการก่ออาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

2. การรู้ เจตนา เป้าหมาย ความมุ่งประสงค์หรือการตกลงที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ สามารถอนุมานได้จากพฤติการณ์ของข้อเท็จจริงที่เป็นภาวะวิสัย

3. บรรดารัฐภาคีที่กฎหมายภายในของตนกำหนดให้ต้องมีการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรเพื่อความมุ่งประสงค์ของความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 (ก) (1) ของข้อนี้ ต้องประกันว่ากฎหมายภายในของตนครอบคลุมอาชญากรรมร้ายแรงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร รัฐภาคีเช่นว่ารวมถึงรัฐภาคีที่กฎหมายภายในของตนกำหนดให้มีการกระทำการให้การตกลงนั้นเป็นผลสืบหน้าไปเพื่อความมุ่งประสงค์ความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 (ก) (1) ของข้อนี้ได้ ต้องแจ้งเรื่องดังกล่าวต่อเลขาธิการสหประชาชาติในเวลาที่มีการลงนามหรือมอบสัตยาบันสาร หรือสารยอมรับหรือสารให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญา

ข้อ 6

การกำหนดให้การฟอกทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมเป็นความผิดอาญา

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นเท่าที่จำเป็นตามหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน เพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดทางอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) (1) การเปลี่ยนสภาพหรือโอนทรัพย์สินโดยรู้ว่าทรัพย์สินเช่นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปกปิดหรืออำพรางแหล่งกำเนิดซึ่งผิดกฎหมายของทรัพย์สิน หรือเพื่อช่วยเหลือบุคคลใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานเพื่อหลบเลี่ยงผลตามกฎหมายอันเกิดจากการกระทำของตน

(2) การปกปิดหรืออำพรางลักษณะอันแท้จริง แหล่งที่มา สถานที่ตั้ง การจำหน่ายจ่าย โอน การเคลื่อนย้าย หรือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือสิทธิที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน โดยรู้ว่าทรัพย์สินเช่นว่า เป็นทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม

(ข) ภายใต้แนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายของรัฐภาคนั้น

(1) การได้มา การครอบครอง หรือการใช้ทรัพย์สิน โดยในขณะที่รับทรัพย์สินนั้นรู้ว่า ทรัพย์สินเช่นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม

(2) การมีส่วนร่วม การมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือการสมคบกันกระทำ พยายามกระทำและ ช่วยเหลือ ยุยง ให้ความสะดวกและให้คำปรึกษาแนะนำในการกระทำความผิดใดที่กำหนดไว้ตามข้อนี้

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการนำไปปฏิบัติหรือใช้บังคับวรรค 1 ของข้อนี้

(ก) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพยายามใช้บังคับวรรค 1 ของข้อนี้กับกลุ่มความผิดมูลฐานโดยกว้าง ที่สุด

(ข) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรวมความผิดร้ายแรงทั้งหมดตามที่ระบุในข้อ 2 ของอนุสัญญา และ ความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญาให้เป็นความผิดมูลฐานด้วยในกรณีที่ กฎหมายของรัฐภาคีกำหนดรายชื่อฐานความผิดของความผิดมูลฐานที่เจาะจง ให้รัฐภาคีเหล่านั้นรวมกลุ่ม ความผิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ไว้ในรายชื่อฐานความผิดเช่นว่า

(ค) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (ข) ให้ความผิดมูลฐานรวมถึงความผิดที่กระทำทั้งใน และนอกเขตอำนาจของรัฐภาคนั้น อย่างไรก็ตาม ความผิดที่กระทำนอกเขตอำนาจของรัฐภาคีจะเป็น ความผิดมูลฐานต่อเมื่อการกระทำที่เกี่ยวข้องเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของรัฐที่มีการกระทำ ความผิดเกิดขึ้น และจะเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่นำข้อบทนี้ไปปฏิบัติหรือใช้ บังคับ หากการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นในรัฐภาคนั้น

(ง) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐมอบสำเนาตัวบทกฎหมายของตนซึ่งทำให้ข้อนี้มีผลใช้บังคับรวมทั้ง สำเนาของการแก้ไขใดของกฎหมายที่เกิดขึ้นในภายหลัง หรือคำอธิบายดังกล่าวแก่เลขาธิการ สหประชาชาติ

(จ) หากหลักกฎหมายภายในขั้นพื้นฐานของรัฐภาคีกำหนดไว้ กฎหมายภายในของรัฐภาคนั้น สามารถกำหนดว่าความผิดตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ไม่ใช่บังคับแก่บุคคลผู้กระทำความผิดมูลฐาน

(ฉ) การรู้ เจตนา หรือความมุ่งประสงค์ ที่กำหนดไว้เป็นองค์ประกอบของความผิดตามที่ระบุ ในวรรค 1 ของข้อนี้ อาจจะอนุมานได้จากพฤติการณ์ของข้อเท็จจริงที่เป็นภาวะวิสัย

ข้อ 7

มาตรการต่อต้านการฟอกเงิน

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐ

(ก) กำหนดระบบการควบคุมและกำกับดูแลภายในประเทศอย่างสมบูรณ์สำหรับธนาคารและสถาบันการเงินที่มีใช้ธนาคาร และในกรณีที่เหมาะสมสำหรับหน่วยงานอื่นโดยเฉพาะที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินภายในอำนาจหน้าที่ของตนเอง เพื่อป้องกันและตรวจจับการฟอกเงินทุกรูปแบบ ซึ่งระบบดังกล่าวต้องเน้นข้อกำหนดเรื่องการแสดงตนของลูกค้า การเก็บรักษาบันทึกทางการเงินและการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(ข) ให้ประกันว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ควบคุม บังคับใช้กฎหมาย และพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งมีหน้าที่ต่อต้านการฟอกเงิน (และในกรณีที่เหมาะสมตามกฎหมายภายในให้รวมถึงเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ) มีความสามารถที่จะร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อสนเทศในระดับชาติและระหว่างประเทศภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายภายใน และเพื่อจุดหมายดังกล่าวให้พิจารณาจัดตั้งหน่วยงานข่าวกรองทางการเงิน เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางระดับชาติ สำหรับการรวบรวมการวิเคราะห์ และการเผยแพร่ข้อสนเทศเกี่ยวกับการกระทำที่อาจเป็นการฟอกเงิน ทั้งนี้ โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติข้อ 18 และ ข้อ 27 ของอนุสัญญา

2. ให้รัฐภาคีพิจารณานำมาตรการที่เป็นไปได้มาปฏิบัติเพื่อตรวจจับและเฝ้าดูการเคลื่อนย้ายข้ามเขตแดนของตนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือได้ที่เหมาะสม ภายใต้การป้องกันเพื่อป้องกันการใช้ข้อสนเทศอย่างเหมาะสม และโดยไม่ขัดขวางในทางใดต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่ชอบด้วยกฎหมาย มาตรการเช่นว่าอาจรวมถึงข้อกำหนดที่ให้ลูกค้ารายบุคคลและหน่วยงานธุรกิจรายงานการโอนข้ามเขตแดนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือได้ที่เหมาะสมในปริมาณมาก

3. ในการกำหนดระบบการควบคุมและกำกับดูแลภายในประเทศภายใต้ข้อกำหนดของข้อนี้ และโดยไม่กระทบต่อข้ออื่นใดของอนุสัญญานี้ ขอให้รัฐภาคีนำการกระทำริเริ่มที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการฟอกเงินขององค์การระดับภูมิภาค ระดับระหว่างภูมิภาคและองค์การพหุภาคีมาใช้เป็นแนวทาง

4. ให้รัฐภาคีพยายามพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาคและระดับทวิภาคีระหว่างเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายและฝ่ายควบคุมดูแลการเงินเพื่อที่จะต่อต้านการฟอกเงิน

ข้อ 8

การกำหนดให้การจู่โจมอาวุธบั้งหลวงเป็นความผิดอาญา

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นมาใช้ตามความจำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำความผิดต่อไปนี้เป็นความผิดอาญา เมื่อกระทำโดยเจตนา
 - (ก) การสัญญาว่าจะให้ การเสนอให้หรือการให้ผลประโยชน์ที่ไม่พึงได้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงหรือโดยอ้อมสำหรับตัวเจ้าหน้าที่เอง หรือบุคคลอื่นหรือองค์การ เพื่อให้นายหน้าที่นั้นกระทำการหรือละเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่
 - (ข) การเรียกหรือการรับผลประโยชน์ที่ไม่พึงได้รับของตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงหรือโดยอ้อมสำหรับตัวเจ้าหน้าที่เองหรือบุคคลอื่นหรือหน่วยอื่น เพื่อให้เจ้าหน้าที่นั้นกระทำการหรือละเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่
2. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณารับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นเช่นว่า ตามความจำเป็นเพื่อกำหนดให้การดำเนินการตามวรรค 1 ของข้อนี้ที่เกี่ยวข้อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือข้าราชการพลเรือนระหว่างประเทศเป็นความผิดอาญา ในทำนองเดียวกันรัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณากำหนดให้ความผิดฐานจู่โจมอาวุธบั้งหลวงในรูปแบบอื่นเป็นความผิดอาญาด้วย
3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการเท่าที่จำเป็น เพื่อกำหนดให้การมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในข้อนี้เป็นความผิดอาญาในฐานะเป็นตัวการร่วมด้วย
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 ของข้อนี้ และข้อ 9 ของอนุสัญญาให้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลผู้ให้บริการสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในและตามที่ใช้บังคับอยู่ในกฎหมายอาญาของรัฐภาคีซึ่งบุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

ข้อ 9

มาตรการต่อต้านการจู่โจมอาวุธบั้งหลวง

1. นอกจากมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ 8 ของอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการที่มีประสิทธิผลอื่น ๆ เท่าที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบกฎหมายของตนเพื่อส่งเสริมความมีศักดิ์ศรี และเพื่อป้องกัน ตรวจจับและลงโทษการจู่โจมอาวุธบั้งหลวงโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินการเพื่อประกันการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของตนในการป้องกัน การตรวจจับและการลงโทษการฉ้อราษฎร์บังหลวงของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เช่นว่ามีความเป็นอิสระอย่างเพียงพอเพื่อป้องกันการแทรกแซงจากอิทธิพลที่ไม่เหมาะสมในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เหล่านั้น

ข้อ 10

ความรับผิดชอบของนิติบุคคล

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการเท่าที่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทางกฎหมายของตน เพื่อกำหนดความรับผิดชอบของนิติบุคคล สำหรับการมีส่วนร่วมในอาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และสำหรับความผิดที่บัญญัติไว้โดยสอดคล้องกับข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญานี้
2. ภายใต้บังคับของหลักกฎหมายของรัฐภาคี ความรับผิดชอบของนิติบุคคลอาจเป็นความรับผิดทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครอง
3. ความรับผิดชอบเช่นว่าจะต้องไม่กระทบต่อความรับผิดทางอาญาของบุคคลธรรมดาซึ่งกระทำความผิดดังกล่าว
4. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐประกันเป็นกรณีพิเศษว่า นิติบุคคลซึ่งรับผิดชอบตามข้อนี้ อยู่ภายใต้บทลงโทษทางอาญาหรือมิใช่ทางอาญา รวมทั้งบทลงโทษทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ ได้สัดส่วนและปราบปรามการกระทำผิดได้

ข้อ 11

การฟ้องร้องดำเนินคดี การพิจารณาพิพากษาคดีและการลงโทษ

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐทำให้การกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญานี้เป็นความผิดที่ต้องรับการลงโทษ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความผิดนั้น
2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพยายามประกันว่า จะใช้อำนาจในการใช้ดุลพินิจทางกฎหมายภายใต้กฎหมายภายในของตนเกี่ยวกับการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อบุคคล สำหรับความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้อย่าง

มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อมาตรการบังคับใช้ทางกฎหมายในความผิดเหล่านั้น และโดยคำนึงถึงความจำเป็นที่จะป้องปรามการกระทำความผิดเช่นว่า

3. ในกรณีเป็นความผิดที่กำหนดตามข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่เหมาะสมโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในของตนและโดยคำนึงถึงสิทธิของจำเลย เพื่อพยายามที่จะประกันว่า เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามคำสั่งให้ปล่อยตัวระหว่างการพิจารณาคดีหรืออุทธรณ์ฎีกาได้คำนึงถึงความจำเป็นที่จะประกันการปรากฏตัวของจำเลยในกระบวนการพิจารณาความอาญาในภายหลัง

4. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐประกันว่า ศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ เมื่อพิจารณาถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาของการปล่อยตัวก่อนกำหนดหรือการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขของบุคคลที่ต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในความผิดเช่นว่า

5. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดอายุความสำหรับความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ให้มากตามกฎหมายภายในของตนตามความเหมาะสม เพื่อเริ่มกระบวนการพิจารณาคดี และให้กำหนดระยะเวลาของอายุความให้เพิ่มมากขึ้น หากผู้ต้องหาหลบหนีกระบวนการยุติธรรม

6. ไม่มีความใดในอนุสัญญานี้จะกระทบต่อหลักการที่ว่าลักษณะของความผิดที่กำหนดไว้ตามอนุสัญญานี้ และลักษณะของข้อต่อสู้ทางกฎหมายหรือหลักการอื่นทางกฎหมายที่ควบคุมความถูกต้องตามกฎหมายของพฤติกรรมที่ใช้บังคับจะต้องคงไว้ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี และหลักการที่ว่าจะต้องฟ้องร้องดำเนินคดีและลงโทษในความผิดเช่นว่าได้ตามกฎหมายนั้น

ข้อ 12

การริบและการยึดทรัพย์

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการเช่นว่ามาใช้ตามความจำเป็นภายในขอบเขตที่มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ตามระบบกฎหมายภายในของตนเพื่อให้สามารถริบ

(ก) ทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมที่ได้รับมาจากความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ หรือทรัพย์สินที่มีมูลค่าเทียบได้กับทรัพย์สินเช่นว่า

(ข) ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือเพื่อจะใช้ในการความผิดทั้งหลายที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้

2. ให้รัฐภาคีทั้งปวงรับเอามาตรการเช่นว่ามาใช้ตามความจำเป็นเพื่อให้สามารถทำการพิสูจน์รูปพรรณ สืบหาแหล่งที่มา อาศัยหรือยึดสิ่งของใด ๆ ที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ได้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการริบในที่สุด
3. หากทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมถูกเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ทรัพย์สินเช่นว่าอยู่ในความรับผิดชอบตามมาตรการที่อ้างถึงในข้อนี้แทนทรัพย์สินนั้น
4. หากทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมถูกนำไปปะปนกับทรัพย์สินที่ได้รับมาจากแหล่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ทรัพย์สินเช่นว่าอยู่ในความรับผิดชอบที่ต้องถูกริบไม่เกินมูลค่าที่ประเมินจากทรัพย์สินซึ่งนำไปปะปนโดยไม่กระทบต่ออำนาจใดที่เกี่ยวกับการอาศัยหรือการยึดทรัพย์สิน
5. เงินได้หรือผลประโยชน์อื่นที่ได้รับมาจากทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ซึ่งเปลี่ยนรูปหรือเปลี่ยนสภาพมาจากทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม หรือจากการที่ทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมถูกนำไปปะปน ให้อยู่ในความรับผิดชอบในลักษณะและขอบเขตเดียวกันกับที่ใช้กับทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมตามมาตรการทั้งหมดที่อ้างถึงในข้อนี้ด้วย
6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้และข้อ 13 ของอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐมอบอำนาจให้ศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น สั่งให้มีการจับกุมบันทึกหลักฐานทางธนาคาร ทางการเงิน หรือการค้า หรือสั่งให้ยึดบันทึกเหล่านั้น รัฐภาคีทั้งหลายต้องไม่ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรคนี้โดยอ้างเหตุเรื่องความลับทางธนาคาร
7. รัฐภาคีทั้งหลายอาจพิจารณาความเป็นไปได้ของการกำหนดให้ผู้กระทำผิดแสดงแหล่งกำเนิดโดยชอบด้วยกฎหมายของทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมที่ถูกกล่าวหา หรือทรัพย์สินอื่นซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบที่จะถูกริบ ภายในขอบเขตที่ว่ากำหนดเช่นนั้นสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายภายในของตน และสอดคล้องกับลักษณะของการดำเนินการต่าง ๆ ของศาลหรือทางอื่น
8. ห้ามมิให้ตีความบทบัญญัติของข้อนี้ในทางที่กระทบต่อสิทธิต่าง ๆ ของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการโดยสุจริต

9. ไม่มีความใดในข้อนี้กระทบต่อหลักการที่ว่ามาตรการทั้งหลายซึ่งข้อนี้อ้างถึงจะได้รับการนิยามและนำไปปฏิบัติโดยสอดคล้องและอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของกฎหมายภายในของรัฐภาคี

ข้อ 13

ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการริบทรัพย์

1. ภายในขอบเขตที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ตามระบบกฎหมายภายในของตน ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจากอีกรัฐภาคีหนึ่งที่มีเขตอำนาจเหนือความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ เพื่อการริบทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิดที่อ้างถึงในข้อ 12 ววรรค 1 ของอนุสัญญานี้ซึ่งอยู่ในอาณาเขตของตน

(ก) ยื่นคำร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยมีความมุ่งประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งคำสั่งริบทรัพย์ และหากมีคำสั่งเช่นว่าให้ดำเนินการเพื่อให้เกิดผลตามนั้น หรือ

(ข) ยื่นคำสั่งเพื่อการริบทรัพย์ที่ออกโดยศาลในอาณาเขตของรัฐภาคีผู้ร้องขอตามข้อ 12 ววรรค 1 ของอนุสัญญานี้ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการให้เกิดผลตามขอบเขตที่ได้รับการร้องขอ เท่าที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิดที่อ้างถึงในข้อ 12 ววรรค 1 ซึ่งอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

2. หลังจากรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งที่มีเขตอำนาจเหนือความผิดครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ได้มีคำร้องขอให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอดำเนินมาตรการ เพื่อพิสูจน์รูปพรรณ สืบหาแหล่งที่มา และอายัดหรือยึดทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิด ที่อ้างถึงในข้อ 12 อนุวรรค 1 ของอนุสัญญานี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้มีการริบทรัพย์สินในภายหลัง โดยคำสั่งของรัฐภาคีผู้ร้องขอหรือตามคำร้องขอภายใต้วรรค 1 ของข้อนี้โดยรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

3. ให้นำบทบัญญัติข้อ 18 ของอนุสัญญานี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม นอกเหนือจากข้อสนเทศที่ระบุไว้ในข้อ 18 ววรรค 15 แล้ว ให้คำร้องขอตามข้อนี้ประกอบด้วย

(ก) กรณีคำร้องขอตามวรรค 1 (ก) ของข้อนี้ คำอธิบายลักษณะของทรัพย์สินที่จะถูกริบและเอกสารแสดงข้อเท็จจริงที่รัฐภาคีผู้ร้องขอเชื่อถือ ซึ่งเพียงพอที่จะทำให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอสามารถขอให้คำสั่งตามกฎหมายภายในของตนได้

(ข) กรณีคำร้องขอตามวรรค 1 (ข) ของข้อนี้ สำเนาที่รับฟังได้ตามกฎหมายของคำสั่งริบทรัพย์ ซึ่งเป็นหลักฐานของคำร้องขอที่ออกโดยรัฐภาคีที่ร้องขอ เอกสารแสดงข้อเท็จจริงและข้อสนเทศเกี่ยวกับขอบเขตของการที่จะให้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

(ค) กรณีคำร้องขอตามวรรค 2 ของข้อนี้ เอกสารแสดงข้อเท็จจริงตามที่รัฐภาคีที่ร้องขอเชื่อถือ และคำอธิบายการดำเนินการที่ร้องขอ

4. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอวินิจฉัยหรือดำเนินการตามวรรค 1 และ วรรค 2 ของข้อนี้ โดยสอดคล้องและภายใต้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายภายในและวิธีพิจารณาความของตน หรือสนธิสัญญา ความตกลง หรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีซึ่งตนอาจมีพันธกรณีเกี่ยวข้องกับรัฐภาคีที่ร้องขอ

5. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐจัดส่งสำเนาตัวบทกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน ซึ่งทำให้ข้อนี้มีผล บังคับรวมทั้งสำเนาของการแก้ไขใด ๆ ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกิดขึ้นในภายหลัง หรือ คำอธิบายแก้ไขดังกล่าวแก่เลขาธิการสหประชาชาติ

6. หากรัฐภาคีเลือกที่จะดำเนินมาตรการที่อ้างถึงในวรรค 1 และวรรค 2 ของข้อนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องมิมีสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องบังคับอยู่ ให้รัฐภาคีนั้นถือว่าอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานที่จำเป็นและเพียงพอ ของสนธิสัญญา

7. รัฐภาคีอาจปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือตามข้อนี้ หากความผิดซึ่งคำร้องขอเกี่ยวข้องกับไม่ใช่ความผิด ที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้

8. ห้ามมิให้ตีความบทบัญญัติของข้อนี้ในทางที่กระทบต่อสิทธิของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการโดย สุจริต

9. ให้รัฐภาคีพิจารณาจัดทำสนธิสัญญา ความตกลง หรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี เพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพของความร่วมมือระหว่างประเทศที่ดำเนินการตามข้อนี้

ข้อ 14

การจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ริบไว้

1. ให้รัฐภาคีจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมที่รัฐภาคีนั้นริบไว้ หรือทรัพย์สินที่รัฐภาคี นั้นได้ริบไว้ตามข้อ 12 หรือข้อ 13 วรรค 1 ของอนุสัญญานี้ ตามกฎหมายภายในและกระบวนการปฏิบัติทาง ปกครองของตน

2. เมื่อดำเนินการตามคำร้องขอของรัฐบาลอีกรัฐหนึ่งตามข้อ 13 ของอนุสัญญาฯ ให้รัฐบาลชี้แจงความสำคัญแก่การพิจารณาคืนทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมที่ได้รับไว้ หรือทรัพย์สินที่ได้รับไว้แก่รัฐบาลผู้ร้องขอเพื่อให้รัฐผู้ร้องขอสามารถชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายจากอาชญากรรม หรือคืนทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม หรือทรัพย์สินเช่นว่า แก่เจ้าของโดยชอบธรรม ตามขอบเขตที่กฎหมายภายในอนุญาต และหากได้รับการร้องขอ

3. เมื่อดำเนินการตามคำร้องขอโดยรัฐบาลอีกรัฐหนึ่งตามข้อ 12 และข้อ 13 ของอนุสัญญาฯ รัฐบาลอาจให้การพิจารณาเป็นพิเศษแก่การจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงในเรื่อง

(ก) การจ่ายเงินสมทบทั้งหมดหรือบางส่วน ที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม หรือทรัพย์สินเช่นว่า หรือทุนที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่า เข้าบัญชีที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 30 วรรค 2 (ค) ของอนุสัญญาฯ และให้แก่หน่วยงานระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในการต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ข) การแบ่งทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่า หรือทุนที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่า กับรัฐบาลอื่น เป็นปกติกรณีหรือรายการโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในหรือกระบวนการทางปกครอง

ข้อ 15

เขตอำนาจ

1. ให้รัฐบาลแต่ละรัฐรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะทำให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่ได้บัญญัติไว้ตามข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญาฯ เมื่อ

(ก) ความผิดนั้นได้กระทำในอาณาเขตของรัฐบาลคือนั้น หรือ

(ข) ความผิดนั้นได้กระทำบนเรือที่ชักธงของรัฐบาลคือนั้น หรือบนอากาศยานที่ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายภายในของรัฐบาลคือนั้น ในขณะที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว

2. ภายใต้ข้อ 4 ของอนุสัญญาฯ รัฐบาลรัฐใดรัฐหนึ่งอาจกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดใดเมื่อ

(ก) ความผิดนั้นกระทำต่อคนชาติของรัฐบาลคือนั้น

(ข) ความผิดนั้นกระทำโดยคนชาติของรัฐบาลคือนั้นหรือโดยบุคคลไร้สัญชาติซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในอาณาเขตของตน หรือ

(ค) เมื่อความผิดนั้นเป็น

(1) หนึ่งในบรรดาความผิดที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 5 วรรค 1 ของอนุสัญญาฯ และเป็น

ความผิดที่กระทำนอกอาณาเขตของตน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการก่ออาชญากรรมร้ายแรงภายในอาณาเขตของตน

- (2) หนึ่งในบรรดาความผิดที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 6 วรรค 1 (ข) (2) ของอนุสัญญานี้ และเป็นความผิดที่กระทำนอกอาณาเขตของตน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการกระทำความผิดที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 6 วรรค 1 (ก) (1) หรือ (2) หรือ (ข) (1) ของอนุสัญญาในอาณาเขตของตน

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 วรรค 10 ของอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะทำให้นั้นมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้นปรากฏตัวอยู่ในอาณาเขตของตน และรัฐภาคีนั้นมิได้ส่งบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนด้วยเหตุผลเพียงว่า ผู้นั้นเป็นคนชาติของตน

4. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นด้วยที่จำเป็นที่จะทำให้นั้นมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้นปรากฏตัวอยู่ในอาณาเขตของตน และรัฐภาคีนั้นมิได้ส่งผู้นั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

5. หากรัฐภาคีที่ใช้เขตอำนาจของตนตามที่กำหนด ในวรรค 1 หรือวรรค 2 ของข้อนี้ได้รับแจ้ง หรือทราบในทางอื่นว่ารัฐภาคีอื่นตั้งแต่หนึ่งรัฐขึ้นไปกำลังทำการสืบสวนสอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดีหรือดำเนินการต่างๆ ทางศาลในการกระทำเดียวกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีเหล่านั้นหารือกันตามความเหมาะสมเพื่อมุ่งให้เกิดการประสานการดำเนินงานร่วมกัน

6. โดยไม่กระทบต่อบรรทัดฐานของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป อนุสัญญานี้ไม่กีดกันการใช้เขตอำนาจทางอาญาที่รัฐภาคีบัญญัติไว้ตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ 16

เขตอำนาจ

1. ให้นำบทบัญญัติของข้อนี้มาใช้บังคับกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงหรือกรณีความผิดที่กำหนดในข้อ 3 วรรค 1 (ก) หรือ (ข) เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และผู้ซึ่งถูกร้องขอให้ส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ภายในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ทั้งนี้ความผิดที่จะขอให้

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องสามารถลงโทษได้ ตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ร้องขอและรัฐที่ได้รับการร้องขอ

2. หากคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนรวมถึงอาชญากรรมร้ายแรงซึ่งแยกจากกันได้หลายความผิด ซึ่งบางความผิดข้อนี้ไม่ครอบคลุมถึง รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขออาจนำข้อนี้มาใช้บังคับกับความผิดที่ไม่ครอบคลุมถึงนี้ด้วย

3. ให้ถือว่าแต่ละความผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับรวมอยู่ในความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามสิทธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ที่มีอยู่ระหว่างรัฐภาคี ให้รัฐภาคีดำเนินการรวมเอาความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนทุกฉบับที่จะจัดทำขึ้นระหว่างกัน

4. หากรัฐภาคีใดซึ่งจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญาได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันอยู่ รัฐภาคีนั้นอาจพิจารณาให้อนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใด ซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่

5. ให้รัฐภาคีซึ่งจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญา

(ก) แจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติว่าตนจะถือเอาอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐภาคีอื่นของอนุสัญญานี้หรือไม่ ในเวลาที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารแสดงความยอมรับ สารแสดงความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญานี้ และ

(ข) พยายามตามความเหมาะสมเพื่อทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐภาคีอื่นของอนุสัญญานี้เพื่อที่จะปฏิบัติตามข้อนี้ หากรัฐภาคีไม่ถือเอาอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

6. ให้รัฐภาคีซึ่งมิได้กำหนดว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญาถือว่าความผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ระหว่างรัฐภาคีด้วยกัน

7. ให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ใต้เงื่อนไขที่บัญญัติไว้โดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอหรือโดยสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ใช้บังคับ รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับโทษขั้นต่ำสำหรับความผิดที่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเหตุผลที่รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขออาจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

8. ภายใต้กฎหมายภายใน ให้รัฐภาคีพยายามดำเนินขั้นตอนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เร็วขึ้นและพยายามลดความยุ่งยากของข้อกำหนดเกี่ยวกับพยานหลักฐานอันเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดที่ข้อนี้นำมาใช้บังคับ

9. หากพิสูจน์ได้เป็นที่พึงพอใจว่ามีสถานการณ์จำเป็นและเร่งด่วนและเมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีอื่น รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขออาจควบคุมบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งต้องการตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนและปรากฏตัวในอาณาเขตของรัฐภาคีนั้น หรืออาจดำเนินมาตรการอื่นที่เหมาะสม เพื่อให้มีการปรากฏตัวของบุคคลนั้น ในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายในและสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนของตน

10. หากรัฐภาคีซึ่งพบตัวผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอยู่ในอาณาเขตของตน ไม่ส่งตัวบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดที่ข้อนี้ใช้บังคับโดยเหตุเพียงประการเดียวว่าบุคคลนั้นเป็นคนชาติของตน ให้รัฐภาคีนั้นมีพันธกรณีที่จะเสนอคดีดังกล่าวไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีโดยไม่ชักช้าเกินควร หากมีการร้องขอจากรัฐภาคีที่ขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะต้องวินิจฉัยและดำเนินการต่าง ๆ ในลักษณะเช่นเดียวกับคดีความผิดที่มีสภาพความร้ายแรงอื่นใดตามกฎหมายในของรัฐภาคีนั้น ให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องร่วมมือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในด้านกระบวนการพิจารณาคดีและพยานหลักฐานเพื่อประกันประสิทธิภาพของการฟ้องร้องดำเนินคดีดังกล่าว

11. ในกรณีที่กฎหมายภายในให้รัฐภาคีส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวคนชาติตนได้ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะว่าบุคคลนั้นจะถูกส่งตัวกลับมายังรัฐภาคีเพื่อรับโทษที่กำหนดโดยผลการพิจารณาคดีหรือกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวบุคคลนั้น และรัฐภาคีนั้นกับรัฐภาคีที่ร้องขอให้ส่งตัวบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเห็นชอบกับทางเลือกนี้และข้อกำหนดอื่นที่ทั้งสองฝ่ายอาจเห็นว่าเหมาะสม ให้ถือว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือการส่งตัวโดยมีเงื่อนไขดังกล่าวเพียงพอที่จะเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีตามที่ระบุไว้ในวรรค 10 ของข้อนี้

12. หากการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อไปบังคับโทษตามคำพิพากษาได้รับการปฏิเสธ เนื่องจากบุคคลที่ได้รับการร้องขอนั้นเป็นคนชาติของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาบังคับโทษซึ่งได้กำหนดตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ร้องขอ หรือพิจารณาบังคับโทษส่วนที่เหลือเมื่อมีการยื่นคำขอจากรัฐผู้ร้องขอ และหากกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออนุญาตและโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมาย เช่นว่า

13. ผู้ใดซึ่งถูกดำเนินการอันเกี่ยวข้องกับความผิดที่ข้อนี้ใช้บังคับ ต้องได้รับประกันการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในทุกขั้นตอนของการดำเนินการ รวมทั้งการบริโภคสิทธิและการรับประกันทั้งปวงตามที่กำหนดไว้โดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ผู้นั้นปรากฏตัวอยู่
14. ไม่มีความใดในอนุสัญญานี้จะทำให้ดีความเป็นไปได้ว่าเป็นการกำหนดพันธกรณีที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนหากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่า คำร้องขอได้ทำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการลงโทษบุคคลด้วยเหตุแห่งเพศ เชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ แหล่งกำเนิดของชาติ พันธุ์หรือความคิดเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถานะของผู้นั้นด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังที่ได้กล่าวข้างต้น
15. รัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนด้วยเหตุผลเพียงประการเดียวว่าความผิดนั้นได้รับการพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินการคลังด้วย
16. ก่อนการปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ในกรณีที่เหมาะสมให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอหารือกับรัฐภาคีที่ร้องขอเพื่อให้รัฐภาคีที่ร้องขอมีโอกาสเพียงพอที่จะเสนอความคิดเห็นของตนและจัดหาข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาของตน
17. ให้รัฐภาคีพยายามจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อดำเนินการ หรือเพิ่มพูนประสิทธิผลในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ 17 **การโอนตัวนักโทษ**

รัฐภาคีอาจพิจารณาเข้าร่วมความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยการโอนตัวบุคคลที่ถูกพิพากษาจำคุกหรือถูกทำให้ปราศจากเสรีภาพในรูปแบบอื่น สำหรับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงไปยังอาณาเขตของตนเพื่อที่บุคคลเหล่านั้นอาจรับโทษให้ครบ ณ อาณาเขตของตน

ข้อ 18 **ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน**

1. ให้รัฐภาคีจัดให้มีมาตรการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันให้ครอบคลุมที่สุดในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีและกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดซึ่งอนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3 และให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเป็นการต่างตอบแทน ในกรณีที่รัฐภาคีที่ร้องขอมีเหตุอันควรสงสัยว่าความผิดที่อ้างถึงในข้อ 3 วรรค 1 (ก) หรือ (ข) มีลักษณะข้ามชาติรวมทั้ง ผู้เสียหาย พยาน รายได้ สิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานของการกระทำความผิดเช่นว่าอยู่ในรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ และความผิดนั้นเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

2. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจัดให้มีการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในขอบเขตที่ครอบคลุมที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ตามกฎหมาย สนธิสัญญา ความตกลง และข้อตกลงที่เกี่ยวข้องของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอในเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี และกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดอาญาซึ่งนิติบุคคลต้องรับผิดชอบตามข้อ 10 ของอนุสัญญานี้ในรัฐภาคีที่ร้องขอ

3. การร้องขอให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันซึ่งจะมีตามข้อนี้ อาจมีขึ้นได้เพื่อความมุ่งประสงค์ใด ๆ ดังต่อไปนี้

- (ก) การรวบรวมพยานหลักฐานหรือการสอบปากคำบุคคล
- (ข) การส่งเอกสารของศาล
- (ค) การค้นและยึด และการอายัด
- (ง) การตรวจวัตถุและสถานที่
- (จ) การให้ข้อสนเทศ สิ่งที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้และการประณามของผู้เชี่ยวชาญ
- (ฉ) การให้เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบันทึกหลักฐานของรัฐบาล บันทึกหลักฐาน

ทางธนาคาร บันทึกหลักฐานทางการเงิน บันทึกหลักฐานที่เกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจ ทั้งที่เป็นต้นฉบับหรือสำเนาที่ได้รับรองแล้ว

(ช) การพิสูจน์รูปพรรณหรือการสืบหาแหล่งที่มาของทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมทรัพย์สิน สิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสิ่งอื่น เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้เป็นพยานหลักฐาน

(ซ) การอำนวยความสะดวกในการปรากฏตัวโดยสมัครใจของบุคคลในรัฐภาคีที่ร้องขอ

(ณ) การให้ความช่วยเหลืออื่นใดที่ไม่ขัดกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

4. โดยไม่กระทบต่อกฎหมายภายใน พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีหนึ่ง อาจส่งข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางอาญาให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในอีกรัฐภาคีหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องขอก่อน ในกรณีที่รัฐภาคีผู้ส่งเชื่อว่าข้อสนเทศเหล่านั้นสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการหรือการสรุปการสอบสวนและ

กระบวนการต่าง ๆ ทางอาญาได้สำเร็จ หรือสามารถส่งผลให้มีคำร้องขอที่จัดทำโดยรัฐภาคีผู้รับข้อเสนอสืบสวนตามอนุสัญญา

5. การส่งข้อเสนอสืบสวนตามวรรค 4 ของข้อนี้ จะไม่กระทบต่อการสอบสวนและกระบวนการต่าง ๆ ทางอาญาในรัฐของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อเสนอสืบสวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับข้อเสนอสืบสวนปฏิบัติตามคำร้องขอให้ข้อเสนอสืบสวนดังกล่าวเป็นความลับ แม้ว่าเป็นการชั่วคราว หรือตามข้อจำกัดในการใช้ข้อเสนอสืบสวนนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ห้ามรัฐภาคีผู้รับข้อเสนอสืบสวนในการเปิดเผยในการดำเนินคดีซึ่งข้อเสนอสืบสวนที่เป็นประโยชน์ต่อจำเลย ในกรณีดังกล่าวให้รัฐภาคีผู้รับข้อเสนอสืบสวนแจ้งรัฐภาคีผู้ส่งก่อนการเปิดเผย และหากได้รับการร้องขอให้หารือกับรัฐภาคีผู้ส่ง หากในกรณีพิเศษซึ่งการแจ้งล่วงหน้าไม่อาจกระทำได้ ให้รัฐภาคีผู้รับแจ้งรัฐภาคีผู้ส่งถึงการเปิดเผยนั้นโดยไม่ชักช้า

6. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่กระทบต่อพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาอื่นใด ทั้งในลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคีที่กำหนดให้มีหรือจะกำหนดให้มีการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน ไม่ว่าทั้งหมดหรือในบางส่วน

7. ให้นำวรรค 9 ถึง วรรค 29 ของข้อนี้มาใช้บังคับกับการร้องขอซึ่งได้กระทำตามข้อนี้ หากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องมิได้ผูกพันกันโดยสนธิสัญญาเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน แต่หากรัฐภาคีเหล่านี้ผูกพันกันโดยสนธิสัญญาดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวของสนธิสัญญานั้นมาใช้บังคับ เว้นแต่รัฐภาคีตกลงกันที่จะนำวรรค 9 ถึง วรรค 29 ของข้อนี้มาใช้บังคับแทน ทั้งนี้ จะส่งเสริมอย่างแข็งขันให้รัฐภาคีนำวรรคต่าง ๆ เหล่านี้ มาใช้บังคับหากจะเอื้ออำนวยให้มีการให้ความร่วมมือ

8. รัฐภาคีต้องไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้โดยอ้างว่าเป็นการรักษาความลับทางธนาคาร

9. รัฐภาคีอาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้ด้วยเหตุที่การกระทำ ความผิดดังกล่าวไม่มีความผิดทางอาญาของทั้งสองประเทศ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เห็นสมควรรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจให้ความช่วยเหลือภายในขอบเขตซึ่งตัดสินตามดุลพินิจของรัฐภาคีนั้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าการกระทำมีความผิดเป็นความผิดตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ได้รับการร้องขอหรือไม่

10. ผู้ถูกคุมขังอยู่หรือกำลังรับโทษตามคำพิพากษาในดินแดนของรัฐภาคีหนึ่งซึ่งรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งได้ร้องขอให้ปรากฏตัวในรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการชี้ตัว การให้การหรือให้ความช่วยเหลือในการได้มา

ซึ่งพยานหลักฐานสำหรับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง อาจถูกโอนตัวไปได้หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) บุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมโดยรู้ข้อเท็จจริงและโดยสมัครใจ

(ข) พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีทั้งสองฝ่ายตกลงกัน ภายใต้เงื่อนไขตามที่รัฐภาคีเหล่านั้น

อาจเห็นสมควร

11. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 10 ของข้อนี้

(ก) ให้รัฐภาคีซึ่งบุคคลนั้นถูกโอนตัวไปมีอำนาจและพันธกรณีที่จะต้องควบคุมตัวบุคคลที่ถูกโอนตัวมาไว้แต่ได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบอำนาจเป็นอย่างอื่นจากรัฐภาคีซึ่งโอนตัวบุคคลนั้นมา

(ข) ให้รัฐภาคีซึ่งรับโอนตัวบุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามพันธกรณีของตนโดยไม่ชักช้าเพื่อส่งตัวบุคคลนั้นคืนไปให้อยู่ในการควบคุมตัวของรัฐภาคีซึ่งโอนตัวบุคคลนั้นมาตามที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว หรือตามที่ตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีทั้งสอง เว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีทั้งสองฝ่าย

(ค) ห้ามมิให้รัฐภาคีซึ่งรับโอนตัวบุคคลนั้นกำหนดให้รัฐภาคีที่โอนตัวบุคคลนั้นมาต้องเริ่มกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อการส่งคืนตัวบุคคลนั้น

(ง) ให้ผู้ได้รับการโอนตัวต้องได้รับการนับเวลารับโทษตามคำพิพากษาในรัฐที่โอนตัวบุคคลนั้นไป สำหรับระยะเวลาที่จะถูกควบคุมตัวต่อในรัฐภาคีซึ่งรับโอนตัวบุคคลนั้นมา

12. เว้นแต่รัฐภาคีซึ่งจะโอนตัวบุคคลดังกล่าวไปตามวรรค 10 และ 11 จะตกลงด้วย บุคคลนั้นไม่ว่าจะถือสัญชาติใด ต้องไม่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลอื่นใด ในอาณาเขตของรัฐซึ่งรับตัวบุคคลนั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำ การงดเว้นกระทำการ หรือคำพิพากษาลงโทษที่มีก่อนการเดินทางออกจากอาณาเขตของรัฐที่ส่งตัวบุคคลนั้น

13. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดหน่วยงานกลางซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ที่จะรับคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอเหล่านั้นหรือส่งคำร้องขอเหล่านั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการ หากรัฐภาคีมีอาณาเขตหรือเขตการปกครองพิเศษที่มีระบบของการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันแยกต่างหาก รัฐภาคีนั้นอาจกำหนดให้มีหน่วยงานกลางต่างหากโดยให้มีหน้าที่เช่นเดียวกันกับดังกล่าวข้างต้นสำหรับดินแดนหรือเขตการปกครองนั้น ให้หน่วยงานกลางประกันการดำเนินการหรือการจัดส่งคำร้องขอที่ได้รับอย่างรวดเร็วและเหมาะสม ในกรณีที่หน่วยงานกลางส่งคำร้องไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการ ให้หน่วยงานกลางเร่งรัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้องอย่างรวดเร็วและเหมาะสม ให้เลขาธิการสหประชาชาติได้รับแจ้งเกี่ยวกับ

หน่วยงานกลางที่กำหนดขึ้นเพื่อการนี้ เมื่อรัฐภาคีแต่ละรัฐมอบสัตยาบันสาร สารแสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญานี้ ให้ส่งคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และการสื่อสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอนั้นไปยังหน่วยงานกลางที่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องกำหนด ข้อกำหนดนี้ไม่กระทบต่อสิทธิของรัฐภาคีใดในการกำหนดให้คำร้องขอและการสื่อสารเช่นว่าต้องส่งมาถึงตนผ่านช่องทางทางทูต และในกรณีเร่งด่วนและเมื่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเห็นพ้อง ถ้าเป็นไปได้โดยผ่านช่องทางขององค์การตำรวจสากล

14. ให้ทำคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร หรือในกรณีที่เป็นไปได้ โดยวิธีการอื่นใดที่สามารถบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรได้ในภาษาที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอยอมรับ ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐภาคีนั้นสามารถรับรองความถูกต้องแท้จริงได้ ให้แจ้งเลขาธิการสหประชาชาติทราบถึงภาษาใดภาษาหนึ่งหรือหลายภาษา ซึ่งรัฐภาคีแต่ละรัฐให้การยอมรับเมื่อรัฐภาคีนั้นมอบสัตยาบันสาร สารแสดงการยอมรับหรือสารแสดงความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญานี้ ในกรณีเร่งด่วนและเมื่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเห็นพ้อง การร้องขออาจจะทำได้ด้วยวาจา แต่ให้ยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลัง

15. ให้คำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันประกอบด้วย

(ก) การระบุหน่วยงานที่ทำคำร้องขอ

(ข) สารสำคัญและลักษณะของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีหรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลซึ่งเกี่ยวข้องกับคำร้องขอ รวมทั้งชื่อและหน้าที่ของหน่วยงานที่ดำเนินการสืบสวนฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาล

(ค) คำสรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่กรณีเป็นคำร้องขอโดยมีความมุ่งประสงค์เพื่อการจัดส่งเอกสารประกอบการดำเนินคดีทางศาล

(ง) คำอธิบายลักษณะของความช่วยเหลือที่ร้องขอและรายละเอียดของกระบวนการเฉพาะ ซึ่งรัฐภาคีที่ร้องขอปรารถนาให้ได้รับการปฏิบัติตาม

(จ) รูปพรรณสัณฐาน สถานที่อยู่และสัญชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เป็นไปได้ และ

(ฉ) ความมุ่งประสงค์ที่ขอพยานหลักฐาน ข้อเสนอเทศ หรือขอให้มีการดำเนินการ

16. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจขอข้อเสนอเพิ่มเติมเมื่อข้อเสนอเพิ่มเติมนั้นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามคำร้องขอตามกฎหมายภายในของตน หรือเมื่อข้อเสนอเพิ่มเติมนั้นสามารถเอื้ออำนวยให้มีการปฏิบัติดังกล่าว

17. การปฏิบัติตามคำร้องขอจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอและเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ และหากเป็นไปได้ให้สอดคล้องกับกระบวนการที่กำหนดไว้ในคำร้องขอนั้น

18. เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้และสอดคล้องกับหลักฐานของกฎหมายภายใน เมื่อบุคคลอยู่ในดินแดนของรัฐภาคีรัฐหนึ่ง และจะต้องให้ปากคำในฐานะพยานหรือผู้เชี่ยวชาญต่อเจ้าพนักงานตุลาการของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง รัฐภาคีแรกอาจอนุญาตให้การให้ปากคำนั้นกระทำโดยการประชุมด้วยวิธีทัศน โดยคำขอของอีกฝ่ายหนึ่ง หากเป็นกรณีที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่พึงประสงค์สำหรับบุคคลนั้นที่จะปรากฏตัวในดินแดนของรัฐภาคีผู้ร้องขอ รัฐภาคีอาจตกลงกันว่าการให้ปากคำจะดำเนินการโดยเจ้าพนักงานตุลาการของรัฐภาคีที่ร้องขอและให้เจ้าพนักงานตุลาการของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเข้าร่วมรับฟัง

19. รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องไม่จัดส่งหรือใช้ข้อสนเทศหรือพยานหลักฐานที่ได้รับจากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเพื่อการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาล นอกเหนือไปจากที่ได้รับไว้ในคำร้องขอโดยปราศจากความยินยอมล่วงหน้าของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ไม่มีความใดในวรรคนี้ ห้ามมิให้รัฐภาคีที่ร้องขอเปิดเผยข้อสนเทศหรือหลักฐานที่จะบ่งชี้ถึงความผิดให้แก่จำเลยในการพิจารณาคดีในศาล ในกรณีหลังนี้ ให้รัฐภาคีที่ร้องขอแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบก่อนการเปิดเผย และหากได้รับการร้องขอ ให้ปรึกษากับรัฐภาคีผู้รับคำร้องขอก่อน ในกรณีพิเศษที่การแจ้งล่วงหน้าไม่อาจกระทำได้ ให้รัฐภาคีที่ร้องขอแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบเกี่ยวกับการเปิดเผยโดยไม่ชักช้า

20. รัฐภาคีที่ร้องขออาจกำหนดให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอรักษาข้อเท็จจริงและสารสำคัญของคำร้องขอเป็นความลับ เว้นแต่เท่าที่จำเป็นที่จะดำเนินการตามคำร้องขอนั้น หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาความลับนั้น ให้แจ้งให้รัฐภาคีที่ร้องขอทราบทันที

21. การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันอาจได้รับการปฏิเสธ

(ก) หากการร้องขอมิได้กระทำโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

(ข) หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาเห็นว่าการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นน่าจะกระทบต่ออธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือผลประโยชน์อันสำคัญยิ่งอื่น ๆ ของตน

(ค) หากกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอห้ามหน่วยงานของตนมิให้ปฏิบัติในสิ่งที่ได้มีการร้องขอในความผิดที่คล้ายคลึงกันนั้น หากความผิดดังกล่าวอยู่ในระหว่างการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลภายใต้เขตอำนาจของตน

(ง) หากการปฏิบัติตามคำขอขัดต่อระบบกฎหมายของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

22. รัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันด้วยเหตุเพียงประการเดียวว่าการกระทำคามผิดนั้นถือได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องทางการเงินการคลัง

23. ให้ระบุเหตุผลของการปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันใด ๆ

24. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และจะต้องคำนึงถึงกำหนดเวลาที่รัฐภาคีที่ร้องขอเสนอแนะให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และที่ตามเหตุผลซึ่งได้ให้ไว้ในคำร้องขอ ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอสนองตอบต่อคำร้องขอที่เหมาะสมของรัฐภาคีที่ร้องขอเกี่ยวกับความคืบหน้าในการปฏิบัติตามคำร้องขอ ให้รัฐภาคีที่ร้องขอแจ้งให้ รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบทันทีเมื่อไม่ต้องการความช่วยเหลือที่ร้องขออีกต่อไป

25. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจเลื่อนการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน โดยเหตุที่ว่า การให้ความช่วยเหลือนั้นแทรกแซงการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการพิจารณาของศาลที่กำลังดำเนินการอยู่

26. ก่อนที่จะปฏิเสธคำร้องขอตามวรรค 21 ของข้อนี้หรือเลื่อนการปฏิบัติตามคำร้องขอตามวรรค 25 ของข้อนี้ ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเพื่อพิจารณาว่าจะให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ได้หรือไม่ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาว่าจำเป็น หากรัฐภาคีที่ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือภายใต้เงื่อนไขเหล่านั้นได้ ให้รัฐภาคีที่ร้องขอปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

27. โดยไม่กระทบต่อการบังคับใช้วรรค 12 ของข้อนี้ พยาน ผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่นใด ผู้ซึ่งยินยอมตามคำร้องขอของรัฐภาคีที่ร้องขอที่จะให้การในการดำเนินคดี หรือยินยอมที่จะช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ร้องขอ ต้องไม่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพ ส่วนบุคคลอื่นใดในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ร้องขอ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ การงดเว้นกระทำการ หรือคำพิพากษาลงโทษ ซึ่งมีก่อนการเดินทางของบุคคลนั้น ออกจากอาณาเขตของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ การให้ความคุ้มครองแก่บุคคลเหล่านั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อพยานผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่น เช่นว่านั้น ยังคงอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ร้องขอต่อโดยสมัครใจ เป็นเวลา 15 วัน ติดต่อกัน หรือระยะเวลาอื่นตามที่รัฐภาคีตกลงกันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งอย่าง

เป็นทางการแล้วว่า เจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการไม่ต้องการให้บุคคลนั้นปรากฏตัวอีกต่อไป หรือจะสิ้นสุดเช่นกัน เมื่อพยานผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่นใด เช่นว่านั้น เดินทางกลับเข้ามาอีกโดยสมัครใจ หลังจากได้เดินทางออกนอกดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอแล้ว

28. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอรับภาระค่าใช้จ่ายปกติในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น เว้นแต่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น หากการปฏิบัติตามคำร้องขอมี หรือจะต้องมีค่าใช้จ่ายซึ่งสูงหรือสูงมากเป็นพิเศษ ให้รัฐภาคีปรึกษากันเพื่อกำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขที่คำร้องขอจะได้รับการปฏิบัติตาม ลักษณะการรับภาระค่าใช้จ่าย

29. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

(ก) จัดหาสำเนาของบันทึกหลักฐาน เอกสาร หรือข้อสนเทศของรัฐบาลที่อยู่ในความครอบครองของตน ซึ่งตามกฎหมายภายในของตนสามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้ ให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอ

(ข) อาจใช้ดุลยพินิจในการจัดหาสำเนาของบันทึกหลักฐานเอกสาร หรือข้อสนเทศของรัฐบาลที่อยู่ในความครอบครองของตน ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้ตามกฎหมายภายในของตน ให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอทั้งหมด หรือบางส่วน หรือภายใต้เงื่อนไขที่เห็นเหมาะสม

30. ให้รัฐภาคีพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงในลักษณะทวิภาคี หรือพหุภาคีเท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ทำให้ข้อนี้มีผลในทางปฏิบัติหรือส่งเสริมบรรพบุรุษของข้อนี้

ข้อ 19

การสืบสวนสอบสวนร่วม

ให้รัฐภาคีพิจารณาทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคี หรือพหุภาคี ซึ่งกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดตั้งหน่วยสืบสวนสอบสวนร่วมในส่วนที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลในรัฐตั้งแต่หนึ่งรัฐขึ้นไป ในกรณีที่ไม่มีข้อตกลง หรือข้อตกลง เช่นว่า การสืบสวนสอบสวนร่วมอาจดำเนินการได้โดยความตกลงเป็นรายกรณี ให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องประกันว่าอธิปไตยของรัฐภาคีเจ้าของอาณาเขต ซึ่งการสืบสวนสอบสวนร่วมเช่นว่ามีขึ้นได้รับความเคารพอย่างเต็มที่

ข้อ 20

เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ

1. หากหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในอนุญาตให้กระทำได้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้มีการใช้อย่างเหมาะสมซึ่งการจัดส่งภายใต้การควบคุม ภายในความเป็นไปได้ และภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น และเมื่อเห็นสมควรให้มีการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษอย่างอื่น เช่น การเฝ้าติดตามโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือการเฝ้าติดตาม ในรูปแบบอื่น ๆ และการปฏิบัติการลับ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นภายในดินแดนของตนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการต่อต้านอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง รัฐภาคีจะได้รับ การส่งเสริมให้ทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีที่เหมาะสมเมื่อมีความจำเป็น เพื่อใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษเช่นว่าในบริบทของความร่วมมือในระดับระหว่างประเทศ ให้จัดทำและถือปฏิบัติตามความตกลงหรือข้อตกลงนั้นให้สอดคล้องกับหลักการความเท่าเทียมกันของอธิปไตยแห่งรัฐอย่างสมบูรณ์และให้มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามข้อกำหนดของความตกลงหรือข้อตกลงเหล่านั้น
3. ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงดังที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อนี้ การตัดสินใจที่จะใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษเช่นว่าในระดับระหว่างประเทศให้กระทำเป็นรายกรณีไป และเมื่อมีความจำเป็น อาจนำข้อตกลงด้านการเงินและความเข้าใจเรื่องการใช้เขตอำนาจของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา
4. การตัดสินใจที่จะใช้การจัดส่งภายใต้การควบคุมในระดับระหว่างประเทศอาจให้รวมถึงวิธีการต่าง ๆ เช่น การสกัดและอนุญาตให้สินค้ายังคงสภาพเดิม หรือมีการเคลื่อนย้ายหรือสับเปลี่ยนทั้งหมดหรือบางส่วนทั้งนี้ด้วยความยินยอมของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 21

การโอนการดำเนินคดีอาญา

ให้รัฐภาคีพิจารณาความเป็นไปได้ของการโอนการดำเนินคดีแก่กันสำหรับการฟ้องร้องดำเนินคดีในความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง หากเห็นว่าการโอนเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์แก่กระบวนการ

ยุติธรรม ที่เหมาะสม โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเขตอำนาจหลายเขต โดยมุ่งเน้นที่การฟ้องร้องดำเนินคดี

ข้อ 22

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรรม

ภายใต้ข้อกำหนดและเพื่อความมุ่งประสงค์ที่เห็นว่าเหมาะสม รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่นที่จำเป็น เพื่อนำข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดได้เคยต้องคำพิพากาว่ากระทำความผิดจริงในรัฐอื่นมาก่อน มาประกอบการพิจารณาใช้เป็นข้อสนเทศในการดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

ข้อ 23

การกำหนดให้การขัดขวางความยุติธรรมเป็นความผิดอาญา

ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐเอามาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่น ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำโดยเจตนาดังต่อไปนี้เป็นความผิดอาญา

(ก) การใช้กำลังบังคับ การขู่เข็ญหรือการข่มขู่ หรือการให้สัญญา การเสนอให้หรือให้ประโยชน์ที่ไม่พึงได้เพื่อจูงใจให้ให้การเท็จ หรือเพื่อแทรกแซงการให้การหรือการเสนอพยานหลักฐาน ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

(ข) การใช้กำลังบังคับ การขู่เข็ญ หรือการข่มขู่เพื่อแทรกแซงการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของกระบวนการยุติธรรม หรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง ไม่มีความใดในอนุวรรณี้ที่จะกระทบสิทธิของรัฐภาคีที่จะมีกฎหมายคุ้มครองเจ้าหน้าที่ประเภทอื่นของรัฐ

ข้อ 24

การคุ้มครองพยาน

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการทั้งหลายที่เหมาะสมตามความสามารถของตนหรือให้ความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพจากการตอบโต้หรือข่มขู่ที่อาจเกิดขึ้นได้ในการดำเนินคดีอาญา แก่พยานผู้ให้การเกี่ยวกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง และตามที่เหมาะสมแก่ญาติและบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดพยานผู้นั้น

2. โดยไม่กระทบต่อสิทธิของจำเลย ซึ่งรวมถึงสิทธิที่พึงได้รับ มาตรการทั้งหลายตามวรรค 1 อาจรวมถึงมาตรการต่อไปนี้ด้วย

(ก) การกำหนดกระบวนการให้ความคุ้มครองแก่กายต่อตัวบุคคลเช่นว่า เช่น การย้ายถิ่นที่อยู่ของบุคคลเหล่านั้น และหากเหมาะสมอนุญาตให้ใช้มาตรการไม่เปิดเผยหรือจำกัดการเปิดเผยข้อสนเทศเกี่ยวกับรูปพรรณสัณฐานและที่อยู่ของบุคคลเช่นว่าภายในขอบเขตที่จำเป็นและกระทำได้

(ข) จัดให้มีระเบียบว่าด้วยพยานหลักฐานที่อนุญาตให้การให้การของพยานสามารถกระทำได้ในลักษณะที่ประกันความปลอดภัยของพยาน เช่น อนุญาตให้มีการให้การผ่านการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสาร เช่น การติดต่อผ่านวิดีโอทัศน์ หรือวิธีการอื่นที่เพียงพอ

3. ให้รัฐภาคีพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงกับรัฐอื่นเพื่อย้ายถิ่นที่อยู่บุคคลที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้

4. ให้นำบทบัญญัติของข้อนี้ไปใช้กับผู้เสียหายด้วยตราบเท่าที่บุคคลเหล่านี้อยู่ในฐานะพยาน

ข้อ 25

การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองผู้เสียหาย

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่เหมาะสมตามความสามารถของตนที่จะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง โดยเฉพาะในกรณีที่มีการคุกคามที่จะดำเนินการตอบโต้หรือข่มขู่

2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดกระบวนการที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงได้รับการชดเช้ค่าสินไหมทดแทนและการชดเช้คืน

3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐทำให้ความเห็นและความห่วงกังวลของผู้เสียหายได้รับการนำเสนอและพิจารณาในขั้นตอนที่เหมาะสมของการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำความผิดในลักษณะที่ไม่กระทบต่อสิทธิของฝ่ายจำเลยภายใต้กฎหมายภายในของตน

ข้อ 26

มาตรการที่จะขยายความร่วมมือกับหน่วยงานที่ใช้บังคับกฎหมาย

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้บุคคลผู้เข้าร่วมหรือที่ได้เข้าร่วมแล้วในกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ก) ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในเรื่องต่าง ๆ เช่น

- (1) รูปพรรณสันฐาน ลักษณะ องค์ประกอบ โครงสร้าง ตำแหน่งที่อยู่หรือกิจกรรมของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
- (2) ความเกี่ยวโยง รวมทั้งความเกี่ยวโยงระหว่างประเทศกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรอื่น ๆ
- (3) ความผิดต่าง ๆ ที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ได้กระทำหรืออาจกระทำ

(ข) ให้ความช่วยเหลือด้านข้อเท็จจริงที่เป็นรูปธรรมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจส่งผลให้กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรไม่สามารถใช้ทรัพยากรหรือทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม

2. ในกรณีที่เหมาะสมให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะลดโทษบุคคลที่ถูกกล่าวหาซึ่งให้ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนหรือการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง

3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะให้ความคุ้มกันจากการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อบุคคลผู้ให้ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวน หรือการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง ตามหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน

4. ให้ความคุ้มครองบุคคลเช่นว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ 24 ของอนุสัญญาฉบับนี้

5. ในกรณีที่บุคคลที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ซึ่งปรากฏตัวในรัฐภาคีหนึ่งเป็นผู้ที่สามารถให้ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของอีกรัฐภาคีหนึ่ง รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งหลายอาจพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดให้รัฐภาคีอื่นมีการปฏิบัติตามที่ระบุในวรรค 2 และ วรรค 3 ของอนุสัญญาฉบับนี้ ตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ 27

ความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมาย

1. ให้รัฐภาควิธีร่วมมือซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด โดยสอดคล้องกับระบบกฎหมายและระบบการปกครองภายในของตนเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่จะต่อสู้กับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ

(ก) เพื่อขยายและหากจำเป็น เพื่อจัดตั้งช่องทางการติดต่อระหว่างพนักงาน เจ้าหน้าที่ หน่วยงาน และหน่วยงานด้านความมั่นคงของตนเพื่ออำนวยความสะดวกให้มีการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอย่างรวดเร็วเกี่ยวข้องกับทุกลักษณะที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง ทั้งนี้หากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเห็นเหมาะสมให้รวมถึงการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาอื่น ๆ

(ข) เพื่อร่วมมือกับรัฐภาคีอื่นในการดำเนินการสอบสวนเกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ ที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงในเรื่อง

(1) รูปพรรณสัณฐาน ที่อยู่ และการกระทำของบุคคลผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับความผิดเช่นว่า หรือที่อยู่ของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(2) การเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเช่นว่า

(3) การเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้หรือตั้งใจจะใช้ในการกระทำความผิดเช่นว่า

(ค) เพื่อจัดหาสิ่งของหรือวัตถุในปริมาณที่จำเป็นให้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการวิเคราะห์หรือสืบสวนสอบสวนในกรณีที่เหมาะสม

(ง) เพื่ออำนวยความสะดวกในการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ หน่วยงาน และหน่วยงานด้านความมั่นคง ของรัฐภาคีเหล่านั้น และเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ รวมทั้งการส่งเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานไปประจำการ ตามความตกลงทวิภาคีหรือข้อตกลงระหว่างรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

(จ) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศกับรัฐภาคีอื่นในเรื่องแนวทางและวิธีการโดยเฉพาะเจาะจงที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรนำมาใช้ ซึ่งรวมถึงเส้นทางและยานพาหนะและการใช้หลักฐานแสดงตัวปลอม เอกสารที่แก้ไขหรือปลอมแปลงหรือแนวทางอื่นในการปกปิดการกระทำของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรตามแต่กรณี

(ฉ) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศและประสานมาตรการทางปกครองและมาตรการอื่นที่ได้นำมาใช้ตามความเหมาะสมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการระบุดังความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงได้แต่เนิ่น ๆ

2. เพื่อให้อนุสัญญานี้มีผล ให้รัฐภาคีพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยความร่วมมือโดยตรงระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย และหากความตกลงหรือข้อตกลง

เช่นว่ามีอยู่แล้วให้พิจารณาแก้ไข ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงเช่นว่าระหว่างรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง รัฐภาคีดังกล่าวอาจพิจารณาใช้อนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมาย ระหว่างกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง ในกรณีที่เหมาะสมให้รัฐภาคีรวมทั้ง องค์การระหว่างประเทศหรือองค์การระดับภูมิภาคใช้ประโยชน์จากความตกลงหรือข้อตกลงอย่างเต็มที่ เพื่อขยายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายของตน

3. ให้รัฐภาคีพยายามที่จะร่วมมือตามความสามารถของตนเพื่อตอบโต้กับอาชญากรรมข้ามชาติที่ จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่กระทำโดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ข้อ 28

การเก็บรวบรวม การแลกเปลี่ยนและการวิเคราะห์ข้อสนเทศเกี่ยวกับ

ลักษณะของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณา โดยหารือกับวงการวิทยาศาสตร์และวงการวิชาการในการวิเคราะห์ แนวโน้มของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรในอาณาเขตของตน สภาวะการณ์ที่อาชญากรรมที่จัดตั้ง ในลักษณะองค์กรปฏิบัติงาน รวมทั้งกลุ่มวิชาชีพและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
2. ให้รัฐภาคีพิจารณาร่วมกันและโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศหรือองค์การระดับภูมิภาคในการ พัฒนาและร่วมกันใช้ความชำนาญในเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาที่มีการจัดตั้งใน ลักษณะองค์กร เพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวควรพัฒนาและนำคำนิยาม มาตรฐานและวิธีการที่เหมือนกัน มาใช้ตามความเหมาะสม
3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณาเฝ้าติดตามนโยบายและมาตรการที่ใช้อยู่จริงของตนเพื่อต่อสู้กับ อาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและทำการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของตน

ข้อ 29

ความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการ

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐริเริ่ม พัฒนา หรือปรับปรุงแผนงานฝึกอบรมเฉพาะด้านเท่าที่จำเป็นสำหรับ เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายของตน รวมถึงพนักงานอัยการ ผู้ไต่สวนคดีและเจ้าหน้าที่ศุลกากรและ เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ผู้มีหน้าที่ในการป้องกัน ตรวจจับและควบคุมความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง แผนงาน

ฝึกอบรมเช่นว่าอาจรวมถึงการไต่สวนไปปฏิบัติหน้าที่และการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ ภายในขอบเขตที่ทำได้ ตามกฎหมายใน ให้แผนงานฝึกอบรมดังกล่าวเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับเรื่องดังต่อไปนี้

- (ก) วิธีการที่ใช้ในการป้องกัน ตรวจจับและควบคุมความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง
- (ข) เส้นทางและเทคนิคที่ใช้โดยบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ ครอบคลุมถึงรวมถึงในรัฐผ่านแดนและมาตรการตอบโต้ที่เหมาะสม
- (ค) การเฝ้าติดตามการเคลื่อนย้ายของสินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกโดยผิดกฎหมาย
- (ง) การสืบสวนและการเฝ้าติดตามการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิด และวิธีการที่ใช้สำหรับการโอน ปกปิด หรืออำพรางทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการก่ออาชญากรรม เช่นว่า รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการต่อต้านการฟอกเงินและอาชญากรรมทางการเงินอื่น
- (จ) การรวบรวมพยานหลักฐาน
- (ช) เทคนิคและอุปกรณ์ในการบังคับใช้กฎหมายที่ทันสมัย รวมทั้งการเฝ้าติดตามโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การจัดส่งภายใต้การควบคุม และการปฏิบัติการลับ
- (ซ) วิธีการที่ใช้ในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่กระทำโดยการ ใช้คอมพิวเตอร์ เครือข่ายโทรคมนาคม หรือเทคโนโลยีทันสมัยในรูปแบบอื่น และ
- (ณ) วิธีการที่ใช้ในการคุ้มครองผู้เสียหายและพยาน

2. ให้รัฐภาคีช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการวางแผนและการดำเนินงานวิจัยและแผนงานฝึกอบรมที่จัดทำขึ้นเพื่อร่วมกันใช้ความชำนาญในสาขาที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ไปปฏิบัติ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ในกรณีที่เหมาะสม ให้ใช้การประชุมและการสัมมนาในระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและเพื่อกระตุ้นให้มีการอภิปรายในปัญหาที่มีความกังวลร่วมกัน รวมทั้งปัญหาและความต้องการพิเศษของรัฐผ่านแดนด้วย

3. ให้รัฐภาคีส่งเสริมความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการที่จะอำนวยความสะดวกแก่การ ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน ความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการเช่นว่าอาจรวมถึงการฝึกอบรมด้านภาษา การไต่สวนไปช่วยปฏิบัติหน้าที่และการแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานกลางหรือหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวข้อง

4. ในกรณีที่มีความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีอยู่แล้ว ให้รัฐภาคีเสริมสร้างภายในขอบเขตที่จำเป็นซึ่งความพยายามที่จะให้มีกิจกรรมด้านการฝึกอบรมและการปฏิบัติการให้มากที่สุด

ภายในองค์การระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศและภายใต้ความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ข้อ 30

มาตรการอื่น การปฏิบัติตามอนุสัญญาผ่านการ พัฒนาทางเศรษฐกิจและความช่วยเหลือทางวิชาการ

1. ให้รัฐภาคีใช้มาตรการที่นำไปสู่การปฏิบัติตามอนุสัญญานับนี้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศโดยคำนึงถึงผลกระทบในทางลบของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรต่อสังคมทั่วไป โดยเฉพาะต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. ให้รัฐภาคีใช้ความพยายามอย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่จะเป็นไปได้ และโดยประสานงานระหว่างกันและกัน รวมทั้งกับองค์การระหว่างประเทศและกับองค์การระดับภูมิภาค
 - (ก) เพื่อเพิ่มพูนความร่วมมือของตนในระดับต่าง ๆ กับประเทศกำลังพัฒนาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพของประเทศเหล่านั้นที่จะป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
 - (ข) เพื่อเพิ่มพูนความช่วยเหลือด้านการเงินและด้านวัตถุเพื่อสนับสนุนความพยายามของประเทศกำลังพัฒนาที่จะต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างสัมฤทธิ์ผล
 - (ค) เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการตอบสนองความต้องการสำหรับการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ให้รัฐภาคีพยายามบริจาคโดยสมัครใจอย่างพอเพียงและสม่ำเสมอให้กับบัญชีที่ได้จัดไว้เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวที่ได้จัดไว้เฉพาะภายใต้กลไกการจัดหาทุนขององค์การสหประชาชาติ รัฐภาคีอาจให้การพิจารณาเป็นพิเศษ โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายใน และบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ที่จะบริจาคให้กับบัญชีดังกล่าวเป็นจำนวนร้อยละของเงินหรือมูลค่าที่เทียบเท่าของทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ริบมาได้ตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ด้วย
 - (ง) เพื่อสนับสนุนและโน้มน้าวรัฐและสถาบันการเงินอื่นตามที่เหมาะสมให้เข้าร่วมกับตนในการดำเนินการตามความพยายามในข้อนี้ โดยเฉพาะด้วยการจัดให้มีแผนงานฝึกอบรมและอุปกรณ์สมัยใหม่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้น ในการบรรลุถึงความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

3. เท่าที่จะเป็นไปได้ มาตรการเหล่านี้จะต้องไม่กระทบต่อข้อผูกพันด้านความช่วยเหลือต่างประเทศ ที่มีอยู่ หรือต่อข้อตกลงด้านความร่วมมือทางการเงินอื่นในระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค หรือระดับระหว่างประเทศ

4. รัฐภาคีอาจจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยเรื่องความช่วยเหลือด้านวัตถุและการให้การสนับสนุน โดยคำนึงถึงข้อตกลงด้านการเงินที่จำเป็นในการทำให้วิธีการความร่วมมือระหว่างประเทศที่กำหนดไว้โดยอนุสัญญา^๑นี้เกิดประสิทธิผล และสำหรับการป้องกัน การตรวจจับ และการควบคุมอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ 31 การป้องกัน

1. ให้รัฐภาคีพยายามพัฒนาและประเมินผลโครงการระดับชาติ และพยายามจัดตั้งและส่งเสริมแนวปฏิบัติและนโยบายที่ดีที่สุด โดยมีเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

2. ให้รัฐภาคีพยายามโดยใช้มาตรการนิติบัญญัติ มาตรการบริหารหรือมาตรการอื่นตามความเหมาะสมและโดยสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตนที่จะลดโอกาสที่มีอยู่หรือที่จะมีในอนาคตสำหรับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรในการนำทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมมาร่วมดำเนินกิจกรรมในตลาดที่ถูกกฎหมายจากการกระทำอาชญากรรม มาตรการเหล่านี้ควรให้ความสำคัญต่อ

(ก) การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายหรืออัยการ กับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องรวมทั้งภาคอุตสาหกรรม

(ข) การส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและวิธีดำเนินการที่กำหนดขึ้น เพื่อพิทักษ์ความซื่อสัตย์สุจริตของภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประมวลกฎหมายการประพฤติปฏิบัติสำหรับวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะทนายความ พนักงานรับรองเอกสาร ที่ปรึกษาด้านภาษีอากรและนักบัญชี

(ค) การป้องกันมิให้กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรใช้โดยมิชอบซึ่งกระบวนการประกวดราคา^๒ที่จัดโดยหน่วยงานของรัฐ และซึ่งเงินอุดหนุนและใบอนุญาตที่อนุมัติโดยหน่วยงานของรัฐเพื่อกิจกรรมในเชิงพาณิชย์

(ง) การป้องกันมิให้กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรใช้นิติบุคคลโดยมิชอบ มาตรการดังกล่าวนี้อาจรวมถึง

- (1) การจัดทำทะเบียนสาธารณะเกี่ยวกับนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาซึ่งเกี่ยวข้องกับ การจัดตั้ง การจัดการและกองทุนในนิติบุคคล
- (2) การพิจารณาความเป็นไปได้ในการกำหนดให้บุคคลซึ่งถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงขาดคุณสมบัติโดยคำสั่งศาล หรือโดยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมและเป็นระยะเวลาตามสมควร จากการทำหน้าที่เป็นกรรมการของนิติบุคคลที่ก่อตั้งภายในเขตอำนาจของรัฐภาคีนั้น
- (3) การจัดทำทะเบียนระดับชาติของบุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติจากการทำหน้าที่เป็น กรรมการของนิติบุคคล และ
- (4) การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศที่อยู่ในทะเบียนที่อ้างถึงในอนุวรรค (1) และ (3) กับ พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีอื่น

3. ให้รัฐภาคีพยายามส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคมของบุคคลซึ่งถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง
4. ให้รัฐภาคีพยายามประเมินผลเป็นระยะ ซึ่งบทบัญญัติกฎหมายและแนวทางปฏิบัติทางการปกครอง ที่มีอยู่และที่เกี่ยวข้องด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจหาช่องโหว่ของกฎหมายและแนวทางปฏิบัติที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรอาจนำไปใช้ในทางที่มีขอบ
5. ให้รัฐภาคีพยายามส่งเสริมให้สาธารณชนตระหนักถึงการมีอยู่ สาเหตุ ความร้ายแรง และภัยคุกคามของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่เกิดขึ้น ในกรณีที่เหมาะสมอาจมีการเผยแพร่ข้อสนเทศผ่านสื่อมวลชน และให้ข้อสนเทศนั้นรวมถึงมาตรการที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสาธารณะในการป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมดังกล่าว

ข้อ 32

การประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญา

1. การประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญาจะได้จัดตั้งขึ้นเพื่อปรับปรุงความสามารถของรัฐภาคีที่จะต่อสู้กับอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และเพื่อส่งเสริมและทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้
2. ให้เลขาธิการสหประชาชาติจัดให้มีการประชุมของภาคีภายในหนึ่งปี หลังจากทีอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ ให้ที่ประชุมของภาคีรองรับข้อบังคับ วิธีการดำเนินการและข้อบังคับที่ควบคุมกิจกรรมตามที่

กำหนดไว้ในวรรค 3 และ 4 ของข้อนี้ (รวมถึงระเบียบเกี่ยวกับการชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินการเหล่านั้น)

3. ให้ที่ประชุมของภาคีตกลงเกี่ยวกับกลไกเพื่อบรรลุมติประสงค์ที่อ้างในวรรค 1 ของข้อนี้ รวมทั้ง
 - (ก) การอำนวยความสะดวกแก่การดำเนินการที่ทำโดยรัฐภาคีภายใต้ข้อ 29 ข้อ 30 และ ข้อ 31 ของอนุสัญญา
 - (ข) การอำนวยความสะดวกการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศระหว่างรัฐภาคีในเรื่องรูปแบบและแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และในเรื่องการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
 - (ค) การร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ องค์การระดับภูมิภาค และองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้อง
 - (ง) การทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้เป็นระยะ
 - (จ) การจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงอนุสัญญานี้ และการปฏิบัติตามอนุสัญญา
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ในวรรค 3 (ง) และ (จ) ของข้อนี้ ที่ประชุมของภาคีต้องได้รับความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับมาตรการที่รัฐภาคีใช้ในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ และปัญหาที่รัฐภาคีจะต้องเผชิญในการดำเนินการดังกล่าว ผ่านทางข้อสนเทศที่รัฐภาคีจัดให้ และผ่านทางกลไกการทบทวนเพิ่มเติมที่อาจจัดตั้งขึ้นโดยที่ประชุมของภาคี
5. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐจัดหาข้อสนเทศเกี่ยวกับโครงการ แผนงาน และการปฏิบัติของตน รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายและทางปกครองเพื่อปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ให้ที่ประชุมของภาคี ตามที่ที่ประชุมของภาคีกำหนด

ข้อ 33

ฝ่ายเลขานุการ

1. ให้เลขาธิการสหประชาชาติจัดให้มีบริการด้านเลขานุการที่จำเป็นแก่ที่ประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญา
2. ให้ฝ่ายเลขานุการ
 - (ก) ช่วยที่ประชุมของภาคีในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ 32 ของอนุสัญญานี้ และเตรียมการและจัดให้มีบริการที่จำเป็นสำหรับการประชุมของที่ประชุมของภาคี

(ข) ช่วยรัฐภาคีในการจัดข้อสนทนาคู่ให้แก่ที่ประชุมของภาคีตามที่ได้คาดไว้ในข้อ 32 วรรค 5 ของอนุสัญญานี้เมื่อได้รับการร้องขอ และ

(ค) ประกันว่าจะมีการประสานงานที่จำเป็นกับฝ่ายเลขานุการขององค์การระหว่างประเทศ และองค์การระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 34

การปฏิบัติตามอนุสัญญา

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐใช้มาตรการที่จำเป็น รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายและทางปกครอง ที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน เพื่อประกันการปฏิบัติตามพันธกรณีของตน ภายใต้อนุสัญญานี้
2. ให้กำหนดความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และ ข้อ 23 ของอนุสัญญานี้ไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคีแต่ละรัฐ โดยมีต้องมีลักษณะข้ามชาติหรือความเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรตามที่ระบุไว้ในข้อ 3 วรรค 1 ของอนุสัญญานี้ เว้นแต่ในกรณีที่ข้อ 5 ของอนุสัญญานี้ กำหนดให้ต้องมีความเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
3. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการที่เคร่งครัดหรือรุนแรงกว่ามาตรการที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ เพื่อการป้องกันและต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ข้อ 35

การระงับข้อพิพาท

1. ให้รัฐภาคีพยายามระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้โดยการเจรจา
2. ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างรัฐภาคีตั้งแต่สองรัฐขึ้นไปเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้ ซึ่งไม่สามารถระงับได้โดยการเจรจาภายในระยะเวลาอันสมควรให้ส่งไปเพื่อการอนุญาโตตุลาการ ตามคำร้องขอของรัฐภาคีคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หากรัฐภาคีคู่พิพาทยังไม่สามารถตกลงกันได้ในการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาหกเดือนหลังจากวันที่มีคำร้องขอให้มีการอนุญาโตตุลาการ รัฐภาคีคู่พิพาทรัฐใดรัฐหนึ่งอาจส่งข้อพิพาทดังกล่าวต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยการร้องขอตามธรรมนูญของศาลนั้น

3. ในเวลาที่มีการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ อนุสัญญานี้ รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจประกาศว่าไม่ถือว่าตนผูกพันโดยวรรค 2 ของข้อนี้ รัฐภาคีอื่นจะต้องไม่ถูกผูกพันโดยวรรค 2 ของข้อนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐภาคีใดที่ได้ทำข้อสงวนดังกล่าว
4. รัฐภาคีใดที่ได้ข้อสงวนไว้ตามวรรค 3 ของข้อนี้ อาจถอนข้อสงวนนั้นเมื่อใดก็ได้โดยการแจ้งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ 36

การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบและการภาคยานุวัติ

1. อนุสัญญานี้จะเปิดให้ทุกรัฐลงนามตั้งแต่วันที่ 12 ถึง 15 ธันวาคม ค.ศ.2000 ที่เมืองปาเลอโม ประเทศอิตาลี และภายหลังจากนั้นที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก จนถึงวันที่ 12 ธันวาคม ค.ศ.2002
2. อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามโดยองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคด้วย โดยเงื่อนไขว่าจะต้องมีรัฐสมาชิกขององค์การนั้นอย่างน้อยหนึ่งรัฐได้ลงนามอนุสัญญาตามวรรค 1 ของข้อนี้แล้ว
3. อนุสัญญานี้ต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ สัตยาบันสาร สารแสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบต้องมอบให้กับเลขาธิการสหประชาชาติ องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคอาจมอบสัตยาบันสาร สารแสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบของตน หากมีรัฐสมาชิกละน้อยหนึ่งรัฐได้กระทำเช่นเดียวกัน ในสัตยาบันสาร สารแสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบนั้น ให้องค์การเห็นว่าประกาศขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับข้ออนุสัญญานี้ และให้องค์การเห็นว่าแจ้งผู้เก็บรักษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนด้วย
4. อนุสัญญานี้เปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ หรือองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใด ๆ ที่มีรัฐสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งรัฐเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบให้กับเลขาธิการ สหประชาชาติในเวลาภาคยานุวัติ องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะต้องประกาศขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับข้ออนุสัญญานี้

องค์การเช่นว่าจะต้องแจ้ง ผู้เก็บรักษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนด้วย

ข้อ 37

ความสัมพันธ์กับพิธีสาร

1. อนุสัญญานี้อาจเพิ่มเติมด้วยพิธีสารหนึ่งหรือหลายฉบับก็ได้
2. เพื่อที่จะเป็นภาคีของพิธีสารฉบับใดฉบับหนึ่ง รัฐหรือองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคต้องเป็นภาคีอนุสัญญานี้ด้วย
3. รัฐภาคีอนุสัญญานี้จะไม่ผูกพันโดยพิธีสาร เว้นแต่รัฐนั้นได้เป็นภาคีพิธีสารตามบทบัญญัติของ พิธีสารนั้น
4. พิธีสารใด ๆ ของอนุสัญญานี้จะได้รับการตีความร่วมกับอนุสัญญานี้ โดยคำนึงถึงความมุ่งประสงค์ของพิธีสารนั้น

ข้อ 38

การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบภายหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสาร แสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ 40 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ สารใดที่มอบโดยองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะไม่นับเป็นเพิ่มจากสารที่ได้มอบไว้แล้วโดยรัฐสมาชิกขององค์การเช่นว่า
2. สำหรับรัฐแต่ละรัฐหรือองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคแต่ละองค์การที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังการมอบสารเช่นว่า ฉบับที่ 40 อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่มอบสารที่เกี่ยวข้องของรัฐหรือองค์การเช่นว่า

ข้อ 39

การแก้ไข

1. หลังจากครบห้าปีจากการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีรัฐหนึ่งอาจเสนอข้อแก้ไขและยื่นเสนอต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งภายหลังจากนั้นจะแจ้งข้อแก้ไขที่ได้รับการเสนอไปยังรัฐภาคีทั้งปวง และไปยังที่ประชุมของภาคีของอนุสัญญา เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณาและตัดสินใจเสนอแนะ ให้ที่ประชุมของภาคีใช้ความพยายามทุกทางที่จะบรรลุฉันทามติในข้อแก้ไขแต่ละข้อ หากได้ใช้ความพยายามทั้งหมดที่จะบรรลุฉันทามติแล้ว แต่ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงใด ๆ ได้ ให้รัฐภาคีที่เข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียงรับรองข้อแก้ไขด้วยคะแนนเสียงข้างมากสองในสามในการประชุมของที่ประชุมภาคีเป็นวิธีสุดท้าย
2. ให้องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใช้สิทธิลงคะแนนเสียงภายใต้ข้อนี้ด้วยจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกขององค์การที่เป็นรัฐภาคีของอนุสัญญานี้ ในเรื่องที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน องค์การเช่นว่าต้องไม่ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงหากสมาชิกขององค์การนั้นใช้สิทธิของตนและในทางกลับกันสมาชิกขององค์การนั้นต้องไม่ใช้สิทธิลงคะแนนเสียง หากองค์การเช่นว่าใช้สิทธิขององค์การเอง
3. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค 1 ของข้อนี้ ต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบโดยรัฐภาคี
4. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค 1 ของข้อนี้จะมามีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ได้มอบสัตยาบันสาร สาระแสดงการยอมรับ หรือสาระแสดงความเห็นชอบต่อข้อแก้ไขเช่นว่าแก่เลขาธิการสหประชาชาติ
5. เมื่อข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับ จะมีผลผูกพันกับรัฐภาคีทั้งหลายที่ได้แสดงความยินยอมของตนที่จะผูกพันตามข้อแก้ไขนั้น รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันด้วยบทบาของอนุสัญญานี้ และข้อแก้ไขอื่น ๆ ก่อนหน้านี้ที่บรรดารัฐภาคีได้ให้สัตยาบันสาร ยอมรับ หรือแสดงความเห็นชอบแล้ว

ข้อ 40

การเพิกถอน

1. รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้โดยการแจ้งอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ การบอกเลิกเช่นว่าจะมีผลเมื่อพ้นหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้งนั้น

2. องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะสิ้นสุดการเป็นภาคีของอนุสัญญานี้เมื่อรัฐสมาชิกทั้งหมดขององค์การนั้นได้บอกเลิกแล้ว
3. การบอกเลิกอนุสัญญาตามวรรค 1 ของข้อนี้จะมีผลเป็นการบอกเลิกพิธีสารของอนุสัญญาด้วย

ข้อ 41

การเก็บรักษาและภาษา

1. เลขาธิการสหประชาชาติได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้
2. ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งตีพิมพ์ภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ต้องมอบไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติ
เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง โดยรัฐบาลของผู้ลงนามเหล่านั้น ได้ลงนามในอนุสัญญานี้
